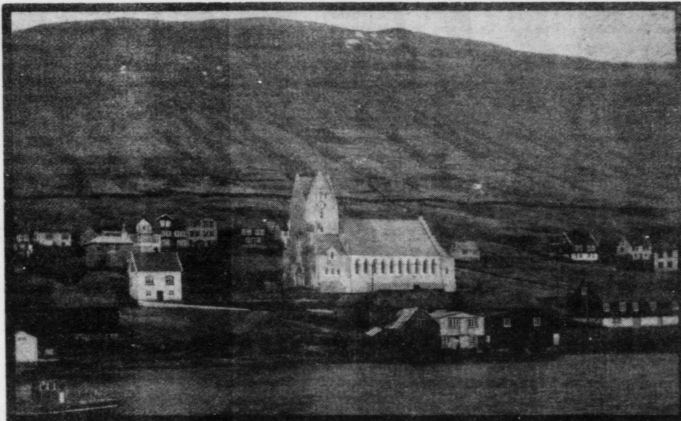

Jólaconsert í Vági

Í morgin, triðja sunnudag í advent, hefur Kirkjukórið Ljómur sína árligu jólaconsert í Vágs kirkju. Aðrenn konsertina verður vitjað á Ellis- og røktarheiminum, sum vanligt hefur verið seinastu árin. Sungnir verða føroyskir og útlendskir jólasálmur, bæði kendir og minni kendir.

A konsertini luttekur eitt ungdómskór, við luttakarum úr Miðnámsskúlanum og Vágs skúla. Á skránni er kórsangur, solosangur og sangur fyri kvartett. Leiðari hjá Ljómi og ungdómskórinum er Ann Kristin Nielsen. Konsertin í Vágs kirkju verður sunnukvøldið kl. 18.

Viðmerking

Meira sjálvstýri

Tað er stórt spell, um eingin semja fæst á tingi í hesum stórmáli!

Tjóðveldis-proklamatiónin um fullveldið - ella ta hálu loysingina, sum onkur kall- ar hettar fyrbrigðið - beinir fyri møguleikanum á Føroya Løgtingi fyri semju í hesum stórmáli, og tað er sera spell.

Sjálv politikarar í samgonguni eru nú farnir at skriva í fjølmíðlunum her- um og seta spurnartekin við dygdina í hesum málsetninginum.

Fyrirbils bíðar Føroya fólk eftir upplýsingum um, hvussu vit skulu liva, tá ið vit fara úr ríkisfelagsskapinum, og tað fer at ganga umleið 1/2 ár, sambært varaløgmanni, til nevndirnar eru lidnar við hesum kanninum.

Ein lógin arbeiðsháttur, fyrst at avgera, hvat kann- ingarnar skulu enda við, síðan at fara at kanna? Hattar má vera akademiskt, vit vanligu deyðuligu skilja tað ikki.

Higartil hava vit einki boð upp á, hvussu vit skulu húsast fjárgjarliga uttanfyri ríkisfelagsskapin, uttan so vit forðobla útflutningin, meðan vit avtrappa blokkin og taka yvir at gjalda øll samfelagshjól, og tað er nakað veruleikafjart í min- ari verð.

Í summar var sitandi loys- ingarlandsstýri í Danmark og hækkaði sama blokk upp í 832 mill. kr. árliga í try á fram. Eisini Tjóðveldis- flokkurin var við har. Hvi byrjaði man ikki at lækka blokkin nú beinanveg, um man tryr so fult upp á sín egna politikk? Hvi bíða try á?

Tað, sum vit hava hoyrt síðan frá búskaparfrøðing- um, almennum, privatum, lesandi, frá bankastjórum, frá vinnulívsmonnum og øðrum er næstan uttan und- antak ávaringar um, at vit skulu vænta okkum lækk- andi livifót í Føroyum, tá vit hava fram t »fullveldis-

proklamatiónina«, og tað hóast vit koma at hava há- konjunktur eisini framyvir, fyri ikki at tala um tá fiska- prisirnir og fiskanøgdirnar aftur minka, ella tá rentan fer upp aftur.

Eina greiðast er tað komið fram í boðskapinum frá formanninum í búskapar- ráðnum, hagtsstovustjórn- anum.

Óg stóðan millum fólk ídag, tá tosað verður um hettar málið, er tann: nei, vit tora ikki at atkvøða fyri »fullveldinum«. Hettar er galdandi fyri fólk úr øllum politiskum flokkum. Eg skrivi hetta, sum eg upplivi tað, tó eg veit, at ein kann- ing fyri kortum sigur tað mótsatta. Fint sigur onkur, lat tað bert falla, men so einfalt er tað ikki.

Ti ongantið síðan 1948 hefur Føroya fólk og polit- isku flokkarnir verið so samdir um at fremja sjálv- stýrispolitikk; og eina nýggja avtalu við Danmark, tað skulu vit so undir øllum um- støðum hava. Ti verður tað eitt stórt spell, um alt fellur til jarðar og vit koma at standa ístað.

Varaløgmaður og lands- stýrismaður í sjálvstýris- málum sigur 10/11-98 í Sosialinum, at vit (politik- ararnir) mugu semjast um fortreytirnar. Aftur tann 08/ 12-98 sigur varaløgmaður í Útvarpi Føroya, at vit mugu hava breiða semju á Føroya lögtingi í hesum máli. Eg eri púra samdur í tí.

Veit varaløgmaður ikki, at lykilin (lyklapersónurin) til ta semju, hann eftirlýsir, eitur harra Høgni Hoydal, varaløgmaður og landsstýr- ismaður í sjálvstýris málum? Ella vil hann ikki vita tað?

Forðingin fyri semjuni, sum verður eftirlýst, er júst sami persónur, sum eftir- lýsir semjuna, við síni ófrá- vikkiligu stóðu til eina full- veldisproklamatión, sum er ein háltv ella trýkvart loys-

ing frá Danmark, og síðan skal kannast, um og hvussu vit klára okkum í Føroyum aftaná.

Ein treyt er, at útflutning- urin skal blíva dupult so stórur í virði, sum nú. Hugsu vit 10-15-20 ár aftur í tíðina, so er hettar ikki so realistiskt.

Hevði málsetningurin verið, at vit nú skulu vísa okkum sjálvum, at vit kunna gjalda fyri øll sam- felagsøkini í Føroyum sjálvir, uttan at lækka livi- fótin, og við einum mink- andi blokki ár um ár, fyri síðan at tikið stóðu til full- veldið, loysing ella suver- enitet, hvat tað so verður at kallast, so høvdu helst allir flokkar á Løgtingi kunna tikið undir við hesum, abso- lut teir flestu. Tað hevði ver- ið virðiligt og sømði seg eisini mentaðari tjóð at farið til Danmarkar at samráðast í fullari semju.

Vit føroyingar kunnu ikki so stutt eftir kreppuna fara at spæla við vælferðartryg- din, ella tí sum er eftir av vælferðarsamfelagnum, tí at ein partur av politikarum vil sleppa at proklamera »full- veldið«, sum eftir hvat skilst bert verður eitt partvíst full- veldi. Stóðu allir flokkar á tingi saman um samráðing- arnar við Danmark, so var fólkkaatkvøðan ein givin staðfesting.

Men forðingin fyri hesum er júst sjálvur lyklapersón- urin og tann parturin av flokki hansara, sum vil fremja »loysing«, skipaða, hálva ella trýkvart, fyri ein hvønn prís. So kunnu vit bert royna at klára okkum sum frægest aftaná. Tað gongur nokk, sum maðurin segði, um ikki annað so av hundunum til.

Hetta er stórt spell, tí møguliki er fyri eini breið- ari semju, og í hvussu so er næstan allir flokkar á Løg- tingi vilja hava eina nýggja avtalu við Danmark, sum

Birgir Mohr, Sandur

ber á munandi størri sjálv- stýri.

Fellur hettar málið nú við eini fólkkaatkvøðu, tí tann eini flokkurin í samgonguni tvíheldur um ein ella annan form fyri loysing, so eru tað vit, Føroya fólk, sum vera tapararnir í hvussu so er í fyrstu syftu.

Saman at standa, er okkum framvegis ikki givið!

Skal man savna all Fø- roya Løgting og flestu fø- royingar um loysn av einum so tíðandi stórmáli, so skal annað og meira til enn blá eygu og yppan øksl at mótpartinum, allir partar noyð- ast at geva nakað, fyri at finna ta breiðu semju, eftir- lýst verður, og landsstýr- ismaðurin má sjálvur byrja.

Vit hava ikki á nakran hátt ráð til at standa spjadd í tveimum stórum bólkum í hesum álvarsmáli, og vit sum hava hoyrt um loysing kontra samband í fimti ár. Vit eru troyst at hoyra her- um og ynskja tí eina ver- unliga breiða semju um loysnina, annars fara næstu fimti árin eisini við at klandrast herum. Og tað hava vit ikki ráð til.

Birgir Mohr, Sandur

Til minnis um Ólav Pætur Dalsgarð

Argir

19. mai 1912
- 24. oktober
1998

Tú vart altíð hjá okkum, vit høvdu hugna og gleði av tíni hjáveru. Tolin sat tú ímillum okkum, lúrtaði, men ongantið sum tann framfýsni, sum skuldi hoyr- ast ella tín meining skuldi galda. Stíllfóru vart tú í heimi okkara og út millum manna, altíð við tí góða og fólk tú hittu kendu, at tú vart glaður fyri livið, fyri tilveruna, fyri tey víðurskiftu sum eydnaðust, men eisini dugði tú við stíllfóri at geva teg undir tað, sum bleiv øðrvísi.

Títt liv var friður, og tú legði eyguni saman nú til enda í friði.

Okkum børnunum, sum tær untist at uppala saman við mammu, og tann fyri tær gudagivna gáva at hava fingið mammu til konu – hana tú elskaði so inniliga alt til tú gav upp andan – var fyllan í lívi tínum, og hetta livdi og andaði tú fyri við friði.

Fyri hetta setti tú eg sjálvantil, og spurdi aldri um prís – fyri tær var hann ongantið ov høgur. Og hetta gav okkum trygd í heimi og tilveruni – sum børn og síðan tá vit vuku til, og sjálvi skuldu royna at slóða okkara egnu gøtur.

Tað hevur verið forrættur okkara at hava teg til fyrmynd, og tað hevur tú verið – at vera trúgvur har tú ert settur, at seta tær málini høgt, at krevja nógv av tær sjálvum, og aldri krevja av øðrum tað tú ikki hevur kravt av tær sjálvum.

Bøkur kunnu skrivast um tað, tú alt frá barns- beini hevur lært okkum um livsvirði, mentan og móðurmálið og hevur hetta verið og er framvegis ein virðismikil førningur hjá okkum.

Tað er so ómetaliga nógv vit kenna fyri tær og vilja takka tær fyri, men vit vilja við hesum orðum minnast teg sum ein kærán mann, pápa, verfaðir, abba og langabba.

Mangan verður víst til aldur – at øll skulu fara – og so er, men sorgin og saknurin er líka svárur – at hava mist, men vit kunnu gleða okkum um, at Jesus- pápi gøymir teg meðan tú hvílir til tann stóra upp- reisnarmorgun og vit kunnu ímeðan synga:

Halda vit nú sigurfest,
gleðast, tí lívið skal valda.
Frelsari, tókk at grøvn tú breytst,
hon ei tær kundi halda.

Æra veri minni um teg, mín kærán mann og pápa okkara.

Tøkk

Hjartaliga takk til øll tykkum mongu, sum á ymsan hátt sýndu samkenslu, tá okkara kærí maður, pápi, verfaðir, abbi og langabbi

Ólavur Pætur Dalsgarð
Argir

andaðist og varð jarðaður.

Tøkk til starvsfólkið á B7, sum vóru so góð móti honum og okkum. Tøkk til Berg Debes Joensen prest fyri troystarrík orð, tøkk til sangarar, kirkju- tænarar, og tøkk til tykkum øll, sum á ymsan hátt hjálptu til við jarðarferðina.

Somuleiðis takka vit tykkum øllum, sum lótu gávu til Kirkju- og Missiónshúsið á Argjum, tykk- um, sum sendu blómur og kransar, og tøkk til tann stóra skara, sum fylgdi honum til hansara seinasta hvíldarstað her á fold.

Familjunar vegna
Dinna og børnini